

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

Dominica XVIII. post Pentecosten.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

DOMINICA XVIII.

post Pentecosten.

I. *Ascendens in naviculam transfretavit.*

IN naviculam JESUS ascendit, transfretat, & venit in Civitatem suam, quando de caelo descendens, ingreditur panis vinique naviculam, verborum Sacerdotalium, tanquam velis quibusdam remisque impulsu; & venit in Civitatem suam, scilicet Animam suam, sibi conjugii appetentem. Quæ quidem Civitas est Capharnaum. caput Galileæ, Christi Patriæ, significatque suo nomine Agrum pœnitentiæ, in quo Christus libenter moratur, Civitatemque suam vocat, quia ille nulli cordi libentiùs adhæret, nec agrum ullum libentiùs colit, quàm cor pœnitentis. Iste quippe est campus misericordiæ ejus, in quo erit Christus extra se, & se integrè communicat, quemcunque talem deprehendit. O Anima mea! ecce jam est JESUS in navicula panis, jam de caelo in terram transfretavit, vult jam ingredi civitatem suam, nempe te, quæ ipsius est Creatione, Redemptione, Voto. Si non potes esse ager deliciarum, sis saltem ager pœnitentiæ; verecunde, dolenter, humiliter, amanter ad Christum suscipiendum accede.

2. *Ecce offerebant ei paralyticum.*

Hic noster est Christum tractandi modus. Intrat in Civitatem suam, ecce paralyticus in lecto. Intrat Civitatem Naim, Ecce efferebatur unicus. Quid hoc? nostra est inurbanitas, ad nos ille cum Gratiis, nos illi obviamus cum peccatis. Proh pudor! Siccine Rex excipiendus?

hæc-

g. DILLZ =
Bicki
operi: ascel:
TOMUS III
N: V
58

peccine reddis Domino tuo popule stulte & infideles? ô quoties Christo venienti paralyticum offero. intrat ille, dicit, hic te vince, fac hoc in mei gratiam, at ego offero paralyticum in lecto, Spiritum tepidum, frigidum, ô quousque hoc! quousque?

3. *Videns JESUS fidem illorum.*

libenter JESUS fidem videt, illamque requirit semper; Si potes, (ait Marci 9. v. 23.) credere, omnia possibilia sunt credenti. Nisi signa & prodigia videritis non credetis; Non inveniantam fidem in Israel. O mulier, magna est fides tua! Fides tua te salvam fecit. Tantummodo crede & salva eris; Non dixi tibi, si credideritis videbis gloriam Dei? O generatio incredula & perversa quamdiu vobiscum ero? quamdiu te patiar? Non semper tamen Christus fidem videt vel quia non est, vel quia est quidem, foetida tamen aspectu, sine operibus, mortua est, cadaver est: vel quia exigua, effugit aciem oculorum. Prima fides est illa, ubi est fides vestra? Talem Calvinistæ jactant, eamque sibi inesse à spiritu privato dicunt. Secunda est foetida, in peccatis mortalibus. Tertia quæ nec granum sinapis vincit; quam Petro Christus objicit; Modicæ fidei, quare dubitasti? O stulti! & tardi corde ad credendum. Hinc collige, quod JESUS quandam fidem videt, ut in hoc Evangelio; quandam miratur, ut in Centurione; quandam laudat, ut in Chananæa; quandam requirit, Ubi est fides vestra? quandam deprehendit, Modicæ fidei quare dubitasti? ô stulti & tardi corde ad credendum? hoc dici Calvinistis potest, & malis Catholicis, in quibus est fides sed ficta.

ficta. Pete gratiam tu à Patre illo, cui dictum, Credo Domine, adjuva incredulitatem meam. Et, Domine, adauge nobis fidem ex dilectione operantem, quam Christus libens videt: nempe quia ipse fidelis est (inde dictum Fidelis Deus) Et quia accedentem ad Deum oportet credere:

4. *Confide fili, remittuntur tibi peccata tua.*

Hic, enimverò, vera fiducia & causa vera, cur fidam remissionem peccatorum cur enim timeo? quia tibi soli peccavi. Dic Domine animæ meæ, Remittuntur tibi peccata tua; Confidam. Sed enim scio quid respondes mihi: Facito fructus dignos pœnitentiæ; intelligo; sed da quod jubes, & jube quod vis.

5. *Confide fili, remittuntur tibi.*

Tria hic videre potes. Meritum fidei, magnitudinem liberalitatis Christi (quod in fide aliena peccata dimittit) & suavitatem dulcedinemque ejusdem. Vere mel & lac sub lingua ejus: verè meritò mirantur turbæ in verbis gratiæ, quæ procedunt de ore ejus. Quid tam mellitum quam compellatio Filii? quid tam lacteum, quam remittuntur tibi peccata tua? Ergone Parahiticus filius? ergone pro aliena fide remittuntur illi pœnæ? remittuntur; quia tecum res agitur Bone JESU. Dicant prout volunt quidam de Scribis: His blasphemant; crepet livor, rumpatur invidia, ignea tela diaboli, ferventiùs etiam, quam solent, excandescant; in verbo Tuo Ô JESU, confido ego, prodigus licet sed tamen filius. Dic Animæ meæ. Remittuntur tibi peccata tua, si non propter fidem meam, at propter gratiam & suavitatem tuam.

6. *Cum*

g. DRUZ:
Bicki
operi asceſt
Tomus III
N: V
58

6. *Cum videret Iesus cogitationes eorum.*

Quam magna nobis necessitas incumbit Sanctè vivendi, vel una illa ratio probat, quia cuncta agimus in oculis Judicis cuncta cernentis. Audi Evangelium. tacebant omnes Scribæ, in Iesum intenti erant, ecce tamen oculus Domini vidit quid culparet, audivit clamorem tantentium, sensit blasphemiam, blasphemiarum condemnantium; uno verbo, Vidit cogitationes eorum. Credisne Christiani? Si Scribæ cogitationes suas à Christo visum iri sperassent, hoc de illo cogitassent? non, dico vobis. Quid igitur est, quod nos fideles, credentesque Deum nobis intimè adesse, nostra cuncta introspicere Christum, tamen ita agimus, atque si Deum non timeremus, non crederemus, cæcum esse arbitramur. Duas hujus rei causas esse video. Vel enim quod sit Deus, quidque, non scimus, vel quia illum nobis præsentem non meminimus. O si sciremus quid sit Deus? quo dignus? qui nos? quid debeamus illi super omnia? O si illum nobis præsentem cogitaremus! quàm facile foret vitare imperfectiones nostras, in quibus nobis blangimur tanquam de fragilitate humana, cum potius de negligentia, tepore, inconsiderationeque ac Dei timoris defectu procedant. Cogita Dorothei & Basilii verba. Cogita Deum (ait ille) tibi præsentem, & te coram illo stare, cogita quod Iesus videat cogitationes tuas: sic confitricto (hic ait) nunquam lascivire licebit, libebit, vacabit. Vide Dom. Quadragesimæ primam Num. 9.

7. Ut

7. *Ut quid cogitatis mala in cordibus vestris?*

Locus in eos, qui si clam sint, peccare audent, publicæ honestatem profitentur, quales sunt **Politici** moderni, similes sepulchris dealbatis, foris enim mundi, intus pleni ossibus mortuorum; quales sunt & **Religiosi** non pauci, qui privatim multa negligenter agunt, dissolutè se gerunt, publicè & sub censura, fervorem & modestiam prætendunt; ajunt enim, hæc oculus hominis non attingit; quid ais ô homo? non attingit visus hominis? esto; attingit visus Dei: oculos illos non reverere? an pluris tuâ interest bene audire ab hominibus quàm à Deo? ut quid cogitatis mala, ait Christus; non dicit, ut quid agitis; & ne dicas proditas cogitationes, addit; *In cordibus vestris.* Cor videbat **JESUS**, & in corde cogitationes latentes penetrabat, arguebat: corde & de corde loquebatur. Et nihilominus tu hunc tam acrem oculum, tam lynceum, non metues? de corde exeunt cogitationes malæ, adulteria homicidia, odia. Cordi ergo attende ô homo: omni custodiâ, cor serva non solum quia ex ipso vita procedit, sed multò magis, quia Deus sedem suam in corde tuo fixit, ut inde totum te, & omnes angulos animæ tuæ contempletur; magis, inquam quia Deus cor tuum sibi proposuit quod solum unumque intueatur, & oculus suum ad illud solum direxit. Vide ergo ut cordi tuo attendas, ne quando audias hoc verbum asperum, ut quid cogitatis mala in cordibus vestris? In corde cogitat malum, qui voluntariè & advertenter cogitat, semper ergo ad conscientiam tuæ dictamen attende, examina conscientiam accuratè, noli contentus esse

G. Druiz:
Bickl
Oper: ascel:
Tomus III
N: V
58

se opera aut verba vidisse, sed cogitationes
quoque cordis discute.

8. Surge & ambula.

Surge, tolle lectum tuum, & vade in domum.
Sicut morbi corporum, sunt signa & simili-
tudo morborum in Anima, ita medicina illorum,
est signum & symbolum medicinæ istorum.
Quare quod Christus in illis corporaliter iussit
fieri, hoc à nobis spiritualiter in istis est facien-
dum. Quis nostrum est, quem pestilens non
affavit aura? Cujus non sunt paralyti resoluta
membra? quem non lectulo affixit desidia, te-
por spiritûs? Paralytici sumus, & fortè sanari
volumus: quid faciemus. Domine Jesu? ecce
cor nostrum ante te, vide fidem nostram: quid
est facilius tibi quam dicere; surge & ambula.
Audite Paralytici verba Domini; Vocem medi-
ci, audiant infirmi; Surge, tolle lectum, ambula,
vade in domum tuam, morbi vestri causa est ig-
navia, desidia, tepor, mollities. Surge; Usque-
quo piger dormies? jam clarum mane fenestras
intrat, Nec surgere satis est! Tolle lectum tu-
um: Lectus tuus, consuetudo tua est & habi-
tus vitiorum, tolle istum, & contrariis insuesce
virtutum habitibus. Lectus tuus patientia
est, Christi crux est, tolle lectum tuum,
tolle crucem tuam, quotidie, abnega teipsum,
commove teipsum; motum tollit paralytis,
motu tollitur, sed nunquid hoc satis? non-
dum per omnem modum. quid adhuc mihi de-
est? vade in domum tuam, ait Christus; Seque-
re me, Domus mea cælum est, vita æterna est,
illuc vade. Ô quam pulchri gradus, Surge,
Tolle,

Tolle, Ambula, Vade. O Surge ô Tolle, hæc est Sanctorum via, hæc vita, Surgere quotidie incipere quotidie, tollere & tolerare quotidie, ambulare, proficere quotidie. Semita enim justorum quasi lux splendens surgit ascendit, procedit usque ad perfectum diem. Delectat jacere, sed non delectat paralyticum esse. Surge, hoc enim vis esse quod esse non potes; delectat ire sine onere, sed volens nolens portare crucem tuam debes. Quotidie tolle, tantum enim proficies, quantum tibi vim intuleris. Placet & subsistere & morari, sed qui attentat stare, ruat necesse est, & quid prodest Christum sequi, nec tamen consequi. Vade; perfectio tua: semper adde; semper profice, semper ambula; semper tibi displiciat quod es, si vis pervenire ad id quod non es.

9. *Videntes autem turbae timuerunt.*

Nihil Deus facit frustra, etsi omnia facit gratis; nam quis prior dedit illi, & retribuetur ei, sed facit omnia propter certum definitumque modum. Iste operum divinorum finis, in his verbis Evangelii ostenditur, cum dicitur, quod ad illustrem consonantionem paralytici à Christo timuerunt turbae, & glorificaverunt Deum. Est enim duplex Dei operum finis. 1. Ut sit Dei timor in hominibus. 2. Ut glorificetur Deus ab eisdem. Sed quaeritur, quid est quod in tantis Dei circa nos & ante nostros oculis operibus miraculosis, beneficiis, pauci tamen Deum timent & glorificant? Mirum id sanè & minimè tolerandum; causa tamen illa videtur quod non sint turbae videntes, An illi vident bona sibi à Deo facta qui suis bonis in offensionem auctoris abutuntur, quique

g. Druiz:
Bicki
oper: ascet:
Tomus III
N: V
58

que illa, ipsi præferunt? An viderunt Ethnici,
 cum ex his visibilibus, teste Paulo, Deum
 agnovissent, non tamen sicut Deum glorifica-
 verunt, aut gratias egerunt? An viderunt isti Pha-
 risæi, qui etsi ad eos, & in omnes pervenisset
 regnum Dei, licet aliis de ejus adventu narrarent,
 sed opera Christi viderent talia quæ nemo alius
 fecit, tamen non videbant Christum, tamen sig-
 num volebant videre, adeo ut Christus dixerit
 de illis, quod videntes nihil viderent. An vident
 hodie Hæretici dona fidei? videntne Ecclesiam?
 videntne Caput Ecclesiæ? videntne Christum in
 Eucharistia, videntne Trinitatem & Unitatem in
 Deo, Sanctos in celo? justitiam inhærentem in-
 iustis? nihil vident, ac ideo non timent, nec glo-
 rificant Deum. An vident novi Politici, qui Sa-
 pientiam & Potentiam & Providentiam Dei
 visus, imò Dei existentiam volunt evertere, ut
 carnalis Sapientiam, astutiam, fraudem, do-
 lum, rem politicam constituent? An videt ille
 qui dixit animæ suæ; Anima mea, habes multa re-
 posita bona in annos plurimos, epulare, juncun-
 tare. O cæci filii hominum! O stulti in cogitatio-
 nibus! O ingrati! bruti! bruta & bestia benefa-
 ctorem suum cognoscunt, homo rationalis Deum
 non cognoscit in donis! O improbitas humana!
 si requireretur Deus tributa a nobis pro donis
 nostris, dare teneremur, nunc autem quid vult?
 Cognosce dona mea quæ mea sunt. Timor mei
 est in te, Lauda me, amplius nihil volo. Nos sic
 multi & impii sumus, qui etiam hæc præstare no-
 tumus. Sed olim veniet dies cum dicent impii:
 Montes cadite super nos; cum arescent præ ti-
 more & expectatione, cum inimici tui DEUS
 terram

terram linguent, & fient scabellum pedum tuorum, videbuntque te, & adorabunt, venientem in nubibus caeli, inviti & malo suo, qui te ad Salutem suam nosse volebant. Non sic David fecit, qui ait; Consideravi opera tua Domine & expavi. Considera & tu o homo quid sit Deus in Angelis? quid in hominibus? quid in reprobis? In Angelis admirabilis, in hominibus amabilis, in reprobis terribilis. O quis ista videns non timeat? non derlaudem Deo? verè quisquis est, oculos habet & non videt, imò vivens non vivit; quia non vivit propter quod, ut viveret, conditus est à Deo.

10. Surge & tolle lectum.

Dimissa sunt tibi peccata per poenitentiam, insere virtutes per fervorem; abi autem in Dominum tuam, omnia ad aeternitatem dirigendo quaecunque facis & cogitas.

DOMINICA XIX.

Post Pentecosten.

1. Fecit nuptias Filio suo.

Christum in Eucharistia sumere, est nuptias celebrare, dat enim Christus animæ, sui non solum Corporis, sed totius usum, hoc ipsum etiam ab homine sibi fieri cupiens. Sic ergo imaginare: Pater aeternus Sponsor, nuptiale convivium Sanctissimum Sacramentum est. Age, quam splendidus venit Sponsus ad nuptiales epulas, qualis Sponsa ad eandem accedit, talis tu accede ad hanc Communionem, asser ad hanc mensam vere-

G. DRUZ:
bicki
oper: ascet:
Tomus III
N: V
58